

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3542/2024
09.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Јовановић адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ АД Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3101/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 09.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3101/23 од 05.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 9/23 од 27.03.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужилаца против туженог у делу којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцу АА плати преко досуђеног износа од 2.539.512,00 динара до траженог износа од 5.777.619,94 динара са законском затезном каматом од 01.11.2016. године до исплате и тужба тужилаца ББ, ВВ и ГГ у делу којим су тражили да се тужени обавезе да тужиоцима плати преко досуђеног износа од 1.417.842,00 динара до траженог износа од 1.711.469,87 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па је обавезан тужени да на име накнаде штете тужиоцу АА исплати 2.539.512,00 динара са законском затезном каматом од 27.03.2023. године до исплате и тужиоцима ББ, ВВ и ГГ износ од 1.417.842,00 динара са законском затезном каматом од 27.03.2023. године до исплате, док је тужбени захтев тужилаца у делу у којем је тражено да се обавезе тужени да им на досуђене износе плати законску затезну камату за период од 01.11.2016. године до 26.03.2023. године, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова поступка плати 684.562,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3101/23 од 05.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П 2/23 од 27.03.2023. године у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Ваљеву П 2/23 од 27.03.2023. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.216.047,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права у складу са одредбом члана 403. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка су тражили и определили.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 09.05.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела у односу на тужиоце ББ, ВВ и ГГ износи 1.417.842,00 динара, а у односу на тужиоца АА износи 2.539.512,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Побијаном пресудом преиначена је одлука о трошковима поступка, што није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се за утврђивање права на изјављивање ревизије, као меродавна вредност предмета спора, узима само вредност главног захтева, сходно одредби члана 28. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију и судске таксе одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер се не ради о трошковима потребним радим вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић